Et generatōis āt factiuū nō ei⁹ q̄d alit̄. s꜡ q̄le id quod alit̄. Iā em̄ ipa substātia. Generat autē nihil ipm seipm sed saluat

Hic ꝯn̄r ondit quō alimētū est obiectū potētie gn̄atiue. Et vult ꝙ alimētū ꝭm ꝙ est factiuū silis in spē ē obiectū potētie generatiue. Et h̄ iō q꞉ ꝑ potentiā generatiuā nō pōt aliq̄d seipm generare sicut aliq̄d alit seipm ꝛ augmētat seipm. S꜡ oꝫ ꝙ ꝑ potētiā generatiuā generet̄ aliq̄ alia suba. q꞉ nihil generat seipm sed saluat q꞉ dū aliq̄d est. nō generat̄. sed tunc generat̄ qn̄ nō est g̊ opoꝛꝫ dicere ꝙ alimētū ꝭm ꝙ est factiuū silis in spē sit obiectū potentie generatiue

☞ Arguit̄ hoc qđ ē factiuū silis in spē nō ē alimētū ꝓbat̄ q꞉ est supfluū alimēti siue semē. g̊ nō est alimentū

Dōm ꝙ ꝟtus semial'(q̄ est factiua silis in spē) accipit̄ dupl'r. vno mō ꝭm suā ꝓpam naturā. ꝛ sic ē alimētum. q꞉ illa mat̄ia sicut ꝓus dcm̄ est in sua natura fuit disposita ꝙ fuisset ꝯiūcta cuilibet ꝑti aīalis. q꞉ ē mat̄ia tercie digestionis ꝛ vocat̄ ꝭm medicos chil⁹. Alio mō accipit̄ h̄ semē ꝭm oꝛdinatōem nature ꝛ tūc d꞉ supfluū alimēti. q꞉ natura segregat illā materiā ab alia mat̄ia que est nutrimentū ꝭm rem sicut ꝓus dcm̄ est

Quare hmōi aīe ꝑncipiū potētia ē possibil' saluare suscipiēs ipam scdm ꝙ est hmōi

Postq̄ꝫ determiauit de obiecto potētiaꝝ vegetatiuꝝ. Hic ꝯn̄ter determiat de ipis potentijs. Et diffinit potētiam nutritiuā. q꞉ ex illa diffinitōe facil'r pōt haberi diffinitio potētie augmētatiue ꝛ etiā gn̄atiue. Potentia nutritiua ē potētia potēs saluare suū subiectum ꝭm ꝙ hmōi. sicut em̄ dcm̄ ē. potētie diffiniunt̄ ꝑ actus cū g̊ act⁹ potētie nutritiue sit ꝯseruare indeuiduū iđo potētia nutritia sic bene diffinit̄. Et ex illa diffinitōne ꝑn̄t etiā dare diffinitōes potētie augmētatiue ꝛ gn̄atiue. q꞉ potētia augmētatiua est potētia ꝓducēs suū subiectū ad debitā q̄ꝫtitatem. sed potentia gn̄atiua ē potētia generās sibi simile ꝭm ꝙ hmōi

Alimentū aūt ꝑparat opatōem vn̄ ꝓuatū alimēto nō ꝑt eē. Qm̄ āt st꜡ tria q̄d alit̄. ꝛ quo alit̄ et alēs. alēs q̊dē est ꝓma aīa. q̄d ꝟo alit̄ est habēs hanc coꝛpus. quo vero alit̄. alimentum

Hic q꞉ posset aliq̄s obijcere ꝙ alimentū saluat ipm alitū ꝛ nō potētia nutritiua. soluit tacitum dubiū ꝛ d꞉ ꝙ q̄ꝫuis alimētum cōferat ad salutē viuētis tanq̄ꝫ ꝑparās op⁹ vl' opatōem nutritōis. iō absq̄ꝫ alimēto nutritio esse nō ꝑt. nō tam̄ alimentū est ꝑncipalis cā nutritōnis sed ipa aīa ꝛ potētia nutritiua. Circa h̄ poīt tria q̄ ꝯcurrūt ad nutritōem. vnū est qđ alit̄ sc꜡ coꝛp⁹ aiatū Scdm est quo aliq̄d alit̄ sc꜡ alimentū. Terciū est alēs sc꜡ aīa vegetatiua vl' potētia vegetatiua

Qm̄ āt a fine appellari oīa iustū est. Finis āt est generasse q̄le ipsum. erit vtiq̄ꝫ ꝓma anima generatiuum q̄le ipsum.

Postq̄ꝫ Aresto. diffiniuit potētias vegetatīas Hic ꝯn̄r diffinit ipam aīam vegetatiuā. Et vult ꝙ aīa vegetatiua est q̄ est generatiua silis quale est ipm gn̄ans

Et illā diffinitōem sic ꝓbat. q꞉ oīa a fine appellari iustū est. sed finis siue finalis ꝑfectio ipius aīe vegetatiue est generatio sibi silis. g̊ pōt tal' aīa vegetatīa a tali ꝑfectione diffinitiue denominari

☞ Arguit̄ ista diffinitio ꝯuenit potētie generatiue q꞉ illa est gn̄atiua sibi silis q̄le est ipm generās. Dōꝫ ꝙ generare sil'e q̄le est ipm generās ꝑt intelligi dupl'r. vno mō appꝛiate sic ꝙ nō ꝯueit alicui pl⁹ q̄ꝫ illa opatio. ꝛ sic generare sibi sil'e est opatio potētie generatiue q꞉ ei nō ꝯuenit plus q̄ꝫ illa opatio. Alio mō accipit̄ generare sibi sili ꝓut ꝑsupponit alias opatōes sc꜡ nutritiuā ꝛ augmētatiuā. ꝛ sic ꝯuenit aīe vegetatīe q꞉ natura oꝛdiat poīaꝫ nutritiaꝫ ꝛ augm̄tatiuā ad gn̄atōeꝫ silis

☞ Arguit̄ ex hoc seq̄ret̄ ꝙ aīa vegetatiua posset diffiniri ꝑ alias opatōes sc꜡ ꝑ nutritiuā ꝛ augmētatiuam q꞉ aīa vegetatiua est ꝑncipiū illaꝝ opationū. Dōm ꝙ q̄ꝫuis aīa vegetatīa sit ꝑncipiū nutritōis ꝛ augmētatōis. diffinitiue tamē denoīat̄ a generatōne. q꞉ ꝑ generatōem etiā includunt̄ q̊dāmō alie opatōes. sicut posterius includit in se ꝓoꝛa. ꝛ iō si aīa vegetatiua est ꝑncipiū generatōis etiā ꝑsupponit̄ ꝙ sit ꝑncipiū augmētationis ꝛ nutritionis. ꝛ ideo diffinit̄ aīa vegetatiua per generationē ꝛ nō per alias operatōnes.

Querit̄ vtꝝ oīa a fine appellari iustū sit. Dōꝫ ꝙ sic. q꞉ finis hic in textu significat finalē ꝑfectōem sed a finali ꝑfectione sumit̄ d꞉n̄a alic⁹ rei a d꞉n̄a aūt aliq̄d denominat̄ diffinitiue q꞉ d꞉n̄a ꝯplet diffinitōem rei: vt hō d꞉ denoīari ab aīalitate q̄ est ꝑfectio gn̄ica ꝛ nō finalis. sed debet denoīari a d꞉n̄a finali sc꜡ a rōnali

☞ Arguit̄ finis hoīs est coꝛruptio ei⁹. sed hō nō debet denoīari a coꝛruptōe g̊ nec a fine. Dōm ꝙ dupl'r est finis. sc꜡ ꝯsumptōis qn̄ res finaliter ꝯsumit̄ ꝛ a talē fine nō debet res denoīari. q꞉ ex ꝯsumptōne res tēdit in nō esse sed a nō esse nihil denoīat̄. Ali⁹ est finis ꝯsummatōis ꝭm quē res est ꝯsummata id est in se ꝑfecta per vltimā d꞉n̄am ꝛ a tali fine iuste res denomīat̄. talis āt finis in aīa vegetatiua est opatio gn̄atiua. q꞉ nihil generat nisi sit ꝑfectum ꝛ in se ꝯsummatum

Est āt quo alit̄ dupl'r. sicut ꝛ quo gubernat̄ ꝛ man⁹ ꝛ temo h̄ q̊dem mouēs ꝛ motū. illud autē mouēs solū. Oīe āt alimētū nccāriū est decoq̄ Opat̄ āt decoctōeꝫ calidū. vn̄ oīe aiatū hꝫ calorē Figuraliter q̊dē igit̄ alimētum q̄d sit dcm̄ est Certificādū āt ē posteri⁹ de ipo in ꝓpꝛijs rōib⁹.

Hic Aresto. exponit h̄ qđ ꝓus dcm̄ est. sc꜡ ꝙ caloꝛ ē id quo aliquid alit̄ ꝛ etiā alimētū. Dicens ꝙ quo aliquid alit̄ est dupl'r. q꞉ sc꜡ aliq̄d est mouēs ꝛ motū simul et est caloꝛ. aliq̄d est mouēs tm̄ ꝛ est ipm alimentum ipa aūt aīa vegetatīa est solū mouēs. Qđ sic ꝓbat. q̄a opꝫ alimētū ꝓus decoqui ꝑ caloꝛē. ꝛ iō mouet̄ caloꝛ ab aīa vegetatīa. ꝛ mouet nutrimentuꝫ alterando ipm. Circa qđ sciendū ꝙ ad nutritōem q̄tuoꝛ ꝯcurrūt. sc꜡ aīa vegetatiua q̄ est ꝓmū ꝛ ꝑncipale ꝑncipiū nutritōis Deīn ꝯcurrit potētia vegetatiua q̄ mouet̄ ab aīa vegetatiua deīn potētia vegetatiua mouꝫ caloꝛē naturaleꝫ et caloꝛ naturalis mouet nutrimētū. Vn̄ pꝫ ꝙ aīa vegetatiua est mouēs tm̄. ꝛ nutrimentū motū tm̄. ꝛ potētia vegetatiua ꝛ caloꝛ sunt mouens ꝛ motum simul.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-85/0060
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG